

SLOVENSKI GOSPODAR

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K, pol leta 2 K in na četrtek leta 1 K. Narodnašča za Nemščijo 5 K, za druge izvenzemljanske dužnosti 6 K. Izdati sam ponj, plača na leto samo 3 K. Narodnaščina se pošilja na: Upravnost "Slovenskega Gospodarja" v Mariboru. — List se dosegla da odpovedi. — Doležniški "Katoliškega Slovenskega četrtega" doživljuje. — List breg posebne narodnosti. — Posamezni listi stanje 10 vin. — Uredništvo: Karoska cesta štev. 6. — Botigle so ne vredajo. — Upravnost Karoska cesta štev. 6, vpravljena narodnašča, hranjeno in razdeljeno. — Za inserate se plačuje od enostopnega petitivra za enkrat 15 vin, za dvakrat 25 vin, za trikrat 35 vin. Za vrednostne oglase primerno papast. Inserati se sprejemajo do mreže skupaj. — Vse pravila.

Na shod S. K. S. Z. v Ptuj!

Dne 28. novembra bode v Ptaju ob 10. uri predpoldan shod Slovenske krščansko socialne zveze za Stajersko. Vabimo na ta shod vsa društva, ki so v organizaciji, pa tudi vse one katoliške rodujube iz Spodnjega Stajerja, ki se zanimajo za ne-politično krščansko izobraževalno organizacijo. Poseljno pričakujemo obilo udeležbe iz okolice in mesta Ptuj. Razven navadnih poročil bo tudi znani spoljstajerski organizator govoril o nalogah naših ne-političnih društev v bodočem bližnjem času ter se bo o tem predmetu otvorila razprava.

Prijatelji krščanske misli, iskreno vabljeni!

Novi ministri.

Sedanji ministrski predsednik baron Bek velja kot izredno spretet politik. Najbolj zamotane in težavne položaje zna zmagonosno obvladati in jih celo izkoristi v svojo korist, da je njegovo stanje po vsakem takem položaju še tem trdnejše. Čez volilno preosnovno sta padla ministrska predsednika Gauč in Hohenlohe, a prišel je Bek in je vspel. Za ogrsko nagodbo sta se trudila Badeni in Koerber, a zaman, toda o Beku se lahko reče, da je tudi to težavno nalož že izpeljal. To nam potrjuje spremna preosnova ministrstva, katero je baron Bek ravnonok izvršil.

Češka ministra Fort in Pacak sta odstopila. Bila sta že lani vzeta v ministrstvo, ko še so bili Mladočehi močni. Toda pri volitvah so bili tepeni, in niso mogli več držati dveh ministrov. Za to sta Fort in Pacak odstopila. In sedaj je vzet med nove ministre jeden izmed Mladočehov, in sicer profesor Fiedler kot trgovinski minister, jeden pa iz agrarne (kmečke) stranke, in sicer njen načelnik Karol Prašek kot češki minister.

Ob enem pa je baron Bek hotel ob tej priliki navezati na se tudi krščansko-socialce in nemške agrarce (kmečke poslanke). Tudi to se mu je posrečilo. Odstopiti je moral poljedelski minister grof Auersperg, ki je kot uradnik stopil v ministrstvo. Nobena stranka torej ni užaljena, ako on odstopi. Na njegovo mesto pa je prišel krščanski socialec dr.

Podlistek.

Roparji v Ussatski jami.

Francoska povest.

(Konec.)

Naglo je prijezdil polkovnik s tretjo četo. Bil je visok, suh, trdih potez. Vsa njegova zunanjost je pričala, da je videl in bil mnogo bojev. In ker je bil vajen težavnih ekspedicij, si je mislil, da bo lov roparjev le igrača, nevredna resnega vojaka. Toda je zaslišal raport stražečega podčastnika, se je stemnilo njegovo lice.

Nemirno je hodil pred vhodom. Ko ni bilo po preteku cele ure nobenega glasu iz jame, je ukazal polkovnik vojaku, da naj leze v luknjo. On sam mu je sledil za petami. Vojaki so videli še ostroge na črevljih polkovnika.

Ustavl se je ... Slišal se je njegov klic, na katerega ni odgovarjal nikdo ... Naglo se je pomikal polkovnik nazaj — smrtno bled je bil, ko je vstal ...

Pošljite po dva zidarja v Taraskon, je rekel s čudno izpremenjenim glasom svojemu častniku. Naj prideta z orodjem in malto.

Prestrašeni so slišali vojaki te besede. Kri se je strdila, lasje so vstajali ... Njih nesrečni tovariši so tedaj izgubljeni!

Zidarja sta prisla. Polkovnik, ki je hodil kakor teman oblak pred vhodom, jih ni pogledal. Neden od vojakov se ga ni upal sedaj nagovoriti. Polkovnik je čakal do večera. Ko ni bilo ves dan nobenega znaka življenja iz jame, je mignil zidarjem. Ozka odprtina je bila skoro zazidana.

Ebenhoch, deželni glavar gornjeavstrijski. Ker pa je krščansko socialna stranka v državnem zboru najmočnejša, za to se ni mogla zadovoljiti samo z enim ministrom. Toda katerega ministra poslati v pokoj, da se lahko na njegovo mesto postavi krščanski socialec in da vendar ne bo nobena stranka užaljena? Takega ministra ni, in za to si je baron Bek pomagal iz zagate s tem, da je ustvaril novo ministrstvo za javna dela, nakratko se bo imenovalo delavsko ministrstvo, in na to mesto je posadil organizatorja krščansko-socialne stranke dr. Gesmana.

Da je baron Bek privezel tudi nemške agrarce na-se, posadal je nemškega ministra Prade v pokoj ter na njegovo mesto pozval načelnika nemškega agrarnega kluba Franca Peško.

S tem si je zagotovil baron Bek, da bodo za avstro-ogrsko nagodbo glasovali skoro vsi Čehi, vsi Nemci, vsi krščansko-socialci, in ker so tudi Poljaki prijatelji nagodbe, tudi Poljaki. S tem je nadoba rešena!

Zakaj pa Jugoslovani ob tej priliki niso dobili svojega ministra? Glavno krivo nosijo pač oni, ki so bili na vsak način za to, da se vzamejo tudi štirje slovenski liberalci v skupen jugoslovanski klub, ter so s tem odbili večino na odločno krščanskem programu izvoljenih slovenskih poslancev. S tem, da so ti odbiti od skupnega jugoslovanskega kluba, se je skupni stvari veliko škodovalo, tako bi pa ostali samo štiri liberalci ob strani, ne bilo bi za slovensko in hrvatsko stran nobene škode. V takozvanem sedanjem jugoslovanskem klubu pa se je storilo tudi vse, da se združenje ne doseže. Da so si v onem klubu izvolili podpredsednikom političnega uskoka Ploja, je nepremagljiva ovira, kajti noben slovenski poslanec ne bo šel več pod komando političnega značaja, kakor je Ploj. In pred kratkim so člani "jugoslovanskega" kluba zopet poslali svojega tovariša Tresiča nad Slovence, da jih je ozmerjal. Na tak način seveda se ne dela na združenje. In zraven pa še se opazuje od jugoslovanske strani marsikatero nelepo zahrbitno delovanje, katero bi le kak državni poslanec nam znal natanko opisati. Prijeti se mora, da ravno oni, ki največ govorijo za skupnost, so ji največja ovira in da teh ovir ne odstranjujejo, ampak jih celo množijo. V tem oziru bi se dalo o Ploju mnogo pisati.

Dvajset mož je ostalo na straži pred jamo, do stanovanja polkovnika so bili razstavljeni.

Oblak se je vlegel na Taraskon. Polkovnik in vojaki, meščani in kmetje, vsi so vdihovali pod težko moro tega dogodka — vse so pričakovali.

Preteklo je tri dni. Jutro četrtega je našel davkar v Foixu blagajno davkarje odprto. Mesto polnih vrečic je našel v blagajni listek z besedami:

Pozdrav roparjev iz Ussatske jame!

S to novico se je razširil nov strah po okolici. Praznoverni ljudje so si izmišljevali vsakovrstne bajke.

Polkovnik je trdil, da je edini vzrok roparske prostosti ta, da vedo za drug, ljudem neznan izhod iz jame, in priskoval je skrbno vsako skalo, vsako jamico po gori. Sledu druge poti ni bilo.

Polkovnik je izpravščal stare ljudi — in res — se je spominil pol slep, pol gluhi starček, da je hodil kot otrok po drugi poti v jame, toda to pot je zasul plaz zemlje, ki se je bil odtrgal od gore.

Dobro! je rekel polkovnik. Drugi izhod je, torek ga moramo dobiti!

Iskali so še enkrat in ker ni izdalо iskanje, roparji so pa morali vendar prej ali slej ven priti, je nastaviloveljnik četo vojakov okoli gore. Tako so oblegali petnajst dni jamo.

V tem času je bilo okrajenih par hiš v Taraskonu. Vojaki so že mrmrali nad težavno, brezslavno, službo. S kmeti so verovali vojaki, da se store roparji lahko nevidne, da imajo pri sebi moči, ki jih varujejo krogel, smrť. Poveljnik, ki ni veroval v vratre, je sumil izdajstvo.

Ussatska gora se zožuje proti severozahodu in se spušča v ozko, nedostopno dolinico. Po sredi doline teče gorski potok, v sredi potoka je kakih deset

V narodnem oziru nam je to ministrstvo nevarno po Deršati, v krščanskem oziru pa je postalno mnogo ugodnejše, ker sta vstopila dr. Ebenhoch in Gesman.

Dr. Dečko in volitev.

Deželni poslanec dr. Dečko je tako bolan, da se je morala razpisati nadomestna volitev za deželni zbor, v kojem je dr. Dečko zastopal kmečke občine okraja Celje-Vransko-Gornjigrad-Laško-Šmarje-Konjice. Volitev se vrši dne 23. januarja, in ako bi bila potrebna ožja volitev, dne 27. januarja.

Zupani bodo sedaj dobili nalog, da sestavijo volilne imenike. Kadar bodo pristojna okrajna glavarstva pregledala zapisnike, se bodo predložili v vpogled volilcem. Župane prosimo, da skrbno sestavijo volilne imenike, posebno da ne pregledajo nobenega pristaša Slovenske kmečke zveze, volilce pa že danes opozarjam, da gredo pregledat volilne imenike, kadar bodo razpoloženi. Kmečka zveza je v vseh sodnih okrajih tega volilnega okoliša organizirana, in naloga teh okrajnih odborov naj bo, da postavijo v vsaki vasi zaupnika, ki bo pazil, kadaj se razpoložijo volilni imeniki, jih pregledal ter izvršil potrebne reklamacije.

Volili bodo glasom volilne pravice samo isti, ki plačujejo 10 K direktnega davka, nadalje duhovniki, državni in deželni uradniki, doktorji.

Vsaka občina, ki ima čez 400 prebivalcev, je volilni kraj. V zelo razsežnih občinah se lahko dosegne, da je več volišč, če se občina obrne na namenštvo.

Za volilno dobo v deželni zbor veljajo vse postavite v varstvo zborovanj in za svobodo volitev, kakor pri državnozborskih volitvah.

Slovenska kmečka zveza bo samoumevno stopila v volilni boj. Kdo bo postavljen kandidatom, o tem bodo odločili pristaši Slovenske kmečke zveze iz volilnega okoliša.

Veliko pritožb se je slišalo zaradi šole, zaradi šolskih zamud, zaradi počitnic, zaradi lovske postavite, reguliranja rek itd. Sedaj je čas, da kmečko ljudstvo izvoli svojega prijatelja, ne pa hlapca liberalnih učiteljev.

metrov širok otočič, na njem velika skala in grmi lesnik.

Bilo je popoldan. Častnik, ki je stražil s svojim oddelkom v tistem kraju, se je uveril, da je vsak mož na svojem mestu in skočil preko par kamnov na otok v potoku.

Bil je izmučen truda, zaspan dolgega časa. Goste lesniške, ki se nosile že rdečkasto obleko, ga bodo zakrile očem vojakov, menili bodo, da jih opazuje ...

On pa je hotej spati. Sedel je v grmovje za veliko skalo, naslonil hrbet na njo in zadrel. Grgranje vode, šepetanje grmovja mu je bila sladka pesem.

Že je prehajal iz dremanja v trdno spanje — kar ga prebudi votel glas, ki je prihajal iz skale.

Odpril je težke veke — jih zaprl ... Močno šumenje grmovja ga je zbudilo zopet ...

Sedaj je zagledal glavo moža, ki se je oziraliza skale na vse strani ... Gotovo uverjen, da ga ne vidi nikdo, je stopil ves mož iz zemlje, se obratil v grmovju.

Bil je oblečen kakor kmetje iz okolice. V roki je imel par šolnov. Previdno je stopil v potok, oprezzno hodil časek po potoku, skrivaje se za vrbe in skale. Ko je prišel do steze, ki je vodila v Taraskon, se je napotil po njej.

Ah tako, bratci! si je mislil častnik. Previdno je stopil k skali, razgrnil grmovje in našel ozek vhod pod zemljo ... Pohojena trava, zlomljene veje grmovja, so dokazovale, da je to toliko iskani vhod v jamo.

Tisto noč je vodil sam poveljnik bataljona dvesto mož, ki so goreli želje rešiti svoje tovariše ako še žive, in če ne, maščevati njih smrt; po ozki in vijugasti poti, ki je vodila časek pod potokovo strugo

Kaj namerava učiteljstvo s poučevanjem v naravi?

Pise učitelj Milan Vršič (Slov. B strica.).

Tekom lanskega šolskega leta je bilo osobito v mariborskem političnem okraju pogostoma opazovati, da je prirejalo učiteljstvo z učenci nekake izprehode na polja in travnike, v gozdove ali pa h kakim razvalinam, tovarnam, železnicam itd.; marsikdo je ugibal, kaj neki to pomeni, da vodi ta ali oni učitelji svoje učence zunaj okrog, dočim drugi vestno poučujejo v šoli.

A tako si tega ne smemo tolmačiti; tudi oni zunaj šole vrši svojo dolžnost in to še razmeroma v večji meri, kakor njegovi tovariši, ki imajo svoje učence v šolskih klopeh. To je namreč poučevanje na prostem, ki je mnogo težavnejše, a tudi koristnejše od onega, ki se vrši v slabem vzduhu med širimi stenami.

V drugih deželah je že dokaj uvedeno in je prepričanje o veliki važnosti poučevanja v naravi že vsestransko prodrl.

Prvi poskusi, ki so se vršili na nekaterih šolah mariborskogata pod vodstvom okrajnega šolskega nadzornika, so se izredno posrečili; učenci so sledili z napeto pozornostjo učiteljevemu predavanju ter so na vsa vprašanja izredno dobro odgovarjali.

Le na ta način pa se bo tudi ugodilo upravičeni želji, naj se bavi šola v večji meri s kmetijskim poukom; iz knjig se vsega ne moremo naučiti, zato pa le kolikor mogoče ven z učenci v prostu naravo. Pa tudi šolski vrt bi naj bil pri vsaki šoli vzorno urejen, ker tudi ta služi učiteljstvu v omenjeno svrhu.

Vsek mladiničeb bo torej z veseljem pozdravil odredbo okrajnega šolskega sveta, vsled katere se bude uvedel odslej tak pouk redno na vseh šolah mariborskogata, slovenjebistriškega in Šentlenarskega okraja. Nadejati se je, da se bodo i v drugih okrajih zeleni Stajerske uverili o veliki vrednosti pouka v naravi ter prav kmalo sledili navedenim okrajem v tej stroki.

Dotični odlok, ki je izšel v uradnem listu mariborskogata okrajnega glavarstva, se glasi:

Par. 76. stalnega šolskega in učnega reda določuje v zadnjem odstavku sledče:

„Kolikorkrat pripuščajo razmere, naj se z učenci priredijo poučni, učni smoter pospešujoči izleti.“

Važnost te določbe je v pedagoškem, didaktiškem in higijenskem oziru tako jasna, da se je okrajnemu šolskemu svetu zazdelo, načrtoma osnuti v tem šolskem okraju uvedbo takih izletov, poučevanja v naravi.

Ker pa je ta pouk velikemu delu prebivalstva novost, koja se mnogokod prav ne razumeva in od mnogih tudi ne odobrava, naprosijo se občinska predstojništva in krajni šolski sveti, da poučno in pojasnjuje vplivajo na prebivalstvo. Takšen izlet ni učitelju sprehod, tudi ne olajšava njegovega dela, temveč je nasprotno napornejše delo nego pouk v šolski sobi, in je popolnoma neopravičena misel, da prirejajo učitelji takšne šolske izlete v svojo priležnost. S tem izvršujejo le svojo dolžnost in skazujejo svojim učencem veliko dobroto. Kajti najboljši pouk je oni, ki temelji na nazornosti.

Če torej hočejo stariši, da se njihovi otroci čim največ in čim najbolje uče, morajo torej z veseljem pozdraviti uvedbo poučevanja v naravi, nifikator pa ne smejo ovirati ga.

nizdol, se obrnila v višino in se vila strmo v goro. V globokem molku, pri slabem svitu svetilnice, so koraliki rahlo vojaki, mož za možem, po ozki poti. Srce vseh je bilo burno. Če se jim ne posreči priti do širjega prostora predno zaslutijo roparji neljubi obisk — se ponovni lahko drama, ki se je odigrala pri prvem vhodu. Nekaj dolgih minut so hodili po nevarni stezi.

Naredila je nenaden ovinek. Zasvetila se je luč in cev puške ... Velik močan ropar je stal pred vhodom ter ga zamašil s svojim obširnim truplom.

Kdo je!? je vprašal grozeče, pa ni pričakal odgovora. Vojak je hitel z nasajenim bajonetom proti njemu. Ropar je pomeril. Že se je gibal petelin — pa predno je sprožil puško, ga je že prebodel bajonet ...

Vojaki so hiteli preko mrtvega trupla v širino, kjer jih je stalo lahko dvajset v vrsti. Tu so si prizgali in stopali pogumno naprej.

Razširila se je jama — zasvetili so se kapniki ob steni v bližini — a tam naprej — v višini, v sredini, — tam je vladala tmina, — tihota, — groza ...

Pa kmalu je oživila tihota pokanja smrtnosnih strelov — tmino je razsvetil blešk pogubnosnih bliskov. Vojaki so odgovarjali temu pozdrvu ... Krik se je razlegal pod veličastnim obokom.

Grozen, vendar krasen prizor!

Bili so boj uničenja. Ne ropar, ne vojak ni poznal usmiljenja. Pri svetu vojaških bakelj in plemenic so grmeli streli, krogle so se odbijale od stropa. Veliki kapniki so se trgali, padali na bojevnike. Pok strelov je odmeval gromeče iz stotero krovov.

Posebno se mora povdariti, da teh šolskih izletov ni zamenjavati s takozvanimi majnikovimi izleti, ki se prirejajo zgolj v odpočitek. Šolski spruhodi so marveč odmenjeni resnemu delu, so istotako pouk, kakor oni v šolski sobi; zategadelj bi bilo vsako motenje teh sprehodov prekršek zakona, kojega, kakor je znano, strogo kaznuje kazensko sodišče.

Da se torej to poučevanje v naravi, ki se bude sedaj uvedlo po vseh šolah v okraju, more vršiti brez vsakega motenja, naprosijo se občinska predstojništva in krajni šolski sveti prebivalstvu v prilog, da poučno vplivajo na isto in tako pospešujejo navedeni pouk.

Državni zbor.

Finančni minister dr. Korytowski je predložil državni proračun za l. 1908 ter ob tej priliki imel velik govor. Naznani je posebno veselo novico, da je bilo l. 1906 okroglo 146 milijonov kron prebitka. V proračunu za prihodnja leto je zvišan tudi zaklad za izboljšanje kmečkih zemljišč. Korytowski je izbraren finančni minister, zraven pa je tudi srečen, da vlada ravno v času, ko je v Avstrijo prišlo izredno veliko denarja. Kakor se kaže, smo bili že na višku narodnogospodarske blaginje v sedanji dobi, in prihodnja leta bodo zopet slabša. Dobro državno gospodarstvo nam je zunaj pridobil velik ugled, posebno pa gledajo ogrski državniki zavidljivo na nas.

V državnem zboru sme vsakdo govoriti v svojem jeziku. Da pa se govor zvedo tudi zunaj zbornice, treba jih je stenografiati (brzopisno zabilježiti). V to svrhu se je potegnil Slovenski klub, da dobimo v državno zbornico slovenskega stenografa in določen je za ta posel vladni komisar dr. Škaber. Zadnji petek je že bil v državnem zboru navzoč, ker je bilo pričakovati, da bo poslanec Jaklič že prišel kot govornik na vrsto, ki je javil, da hoče govoriti le slovenski. To je uvedba, za katero si je katoliški Slovenski klub dobil velike zasluge.

Poslanci socialdemokraške stranke so vložili dva nujna predloga, v katerih se pritožujejo, da so živila postala tako draga, ter zahtevajo, da se odprimo meje proti Srbiji ter da se sme uvažati prekmarsko meso. Poslanci Slovenskega kluba so takoj določili dva govornika, da bosta vložila protest cellega kluba in bodo seveda vsi glasovali proti socialdemokraškemu predlogu.

V seji dne 12. t. m. je predstavil ministrski predsednik Beck svoje nove ministre. Somišljeni novih ministrov so jih burno pozdravljali, socialdemokrati in češki radikalci so jih pa grdo psovali. Le počasi je postal mir, da se je začelo zborovati. Med drugim je bil sprejet predlog, s katerim se vladni naroča, naj hitro izdela zakonski načrt, da dobivajo družine k orožnim vajam odišlih ubogih rezervistov in nadomestnih rezervistov podporo.

Politični ogled.

— Trgovinska pogodba s Srbijo. Kakor vse kaže, se bodo pogajanja za ugotovitev trgovinske pogodbe naše države s srbsko kraljevino zopet razbila. Pogoje Avstro-

Trikrat toliko je bilo vojakov kakor roparjev. Ali ti so poznali vsak kot, vsako votlino, vsako potjame. Iz nedostopnih krajev, skritih za skalami so streljali na nasprotnike. Bili so spretni strelec.

Od nevidne roke zadeti so padali vojaki. Premo je prisilila vendar roparje po ljutem boju, da so bežali v čolnu preko jezera.

Vojaki za njimi. Do pasu v vodi so gazili v dežju strelov gosto blato. Jeza nad smrtnjo toliko tovarišev je podžigala poveljnika in može. V vedrem boju za vsako ped zemlje so se umaknili roparji že do strmega brega, ki tvori prehod v nižjo jamo. Upali so, da se rešijo po tej poti.

Mahoma so ugasnili svoje luči in začeli kupete slame, ki so bili njih ležišča. V hipu je bil višji del jame zavit v oblak črnega dima.

Za hip le so zastali vojaki v nenadni tmini, ter se dušili v nenadnem dimu. Tačas so plezali roparji uren preko strmega roba. Slama je zgorela s svitlim plamenom. Vojaki so hiteli gori. Pa roparjev ni bilo več, kakor senca sta izginila ravno poslednja dva v tmini.

Iz tmine pa je zabliskalo — par vojakov, ki so se nagibali čez rob, je padlo. Streli za strelov je prihajal iz te tmine, in vojak za vojakom je pada...

Vojaki so se umikali — se skrivali za kapnike ob steni. Ne oziraje se na nevarnost je premotril hrabri poveljnik položaj.

Deset roparjev je stalo na plošči pod robom — morda dvajset jih je splezalo iz dolenje jame potako visoki steni, da so streljali naravnost na vojake. V svitu bakelj so bili vojaki v tmino zavitim roparjem zanesljiv cilj.

Poveljnik je ukazal vojakom ugasniti baklje. Nato je izbral dvajset boljših strelec in jih potak-

Ogrski Srbija nikakor noč sprejeti. Avstria ne dovoli živine iz Srbije v Avstro-Ogrsko in tudi ne prevozi promet srbske živine preko naše države. Avstro-Ogrska zahteva nadalje, da bi srbske klavnice nadzorovali avstrijski in ogrski živinozdravniki. Potemtakem bodo najbrž poganjana brezuspešna.

Mala politična naznanila.

Dne 7. nov. V Črnogori so bili baje pri volitvi v skupčino veliki nemiri. Stranka so se obdelovale z noži in puškami. — V ogrskem državnem zboru se naduti Ogrji nič ne ozirajo na narodnostno manjšino, katero tvorijo Hrvati, Slovaki, Rumuni in Nemci.

Dne 8. nov. Listi poročajo, da v kratkem odstopi Štajerski namestnik grof Clary. Kot njegov naslednik se imenuje sekcijski načelnik iz naučnega ministarstva grof Wickenburg. — Vlada namerava predložiti državnemu zboru postavo za obdobje avtomobilov.

Dne 9. nov. V Ausse na Zg. Štajerskem je bilo veliko zborovanje katoličanov, na katerem so ogorčeno ugovarjali proti blatenju vere v socialdemokraškem listu „Arbeiterwille.“ — Danes je obiskala nemška cesarjeva dvojica angleški dvor.

Dne 10. nov. V Pragi so priredili slovenski in češki dijaki shod, na katerem so zahtevali slovensko vseučilišče v Ljubljani. — Novi sultan maroški skuša pridobiti zase Evrope. Poslal je pisma evropskim zastopnikom v Maroku, katerih pa isti niso sprejeli. Stari sultan je oblijbil, da bo ščitil Evrope. — V Varšovi na Ruskem so zaprli več častnikov, ki so baje izdali vojaške tajnosti Avstriji. — Ruska duma se otvoril dne 14. t. m. s prestonim govorom.

Dne 11. nov. Danes je cesar zaprisegel novo imenovane ministre. — Cesar je imenoval za namestnika upokojenega brambovskega ministra Laatscherja podmaršala Georgija. Pravijo, da bo Georgij imenovan za domobranskega ministra.

Dne 12. nov. Italijanski visokošolci so na Dunaju demonstrirali in zahtevali italijansko vseučilišče v Trstu. — Cesar se namerava v četrtek, če bo lepo vreme, peljati prvikrat po bolezni iz Senbruna v dvorni grad v mestu.

Razne novice.

* Osebne vesti. Pri celjskem okrajnem glavarstu je stopil v službo g. dr. Marko Išavie. — Sodni oficijal Franc Cene je prestavljen iz Št. Pavla v Maribor.

* Iz finančne službe. Nadpaznik finančne straže Anton Fuchs je prestavljen iz Šmarja v Šoštanji.

* Imenovanje. Računski podčastnik F. Žolgar je imenovan za kanclista pri politični eksposuturi v Mozirju.

* S šole. Na Tezni pri Mariboru se ustanovi dvorazredna ljudska šola. Nastavljeni so za stalne učitelje, oziroma učiteljice: v Braslovčah tamošnja začasna učiteljica gdč. Berta Meglič; v Št. Juriju v Slov. gor. tamošnja začasna učiteljica gdč. Irena Slemenšek; v Št. Lenartu v Slov. gor. g. Anton Zabukšek iz Šv. Marjete ob Pesnici; v Št. Martinu pri Vurberku tamošnja začasna učiteljica gdč. Ida Cokl; v Prihovi gdč. Božena Krek iz Stranic; v Zrečah gdč. Adela Fabiani od Sv. Duha v Ločah; na okoliški Šoli v Vitanju gdč. Marija Lindtner iz Dobja. Za učiteljico ženskih ročnih del v Razborju je imenovana gdč. Vida Jurko.

nil v zaseke skalovja nad breznom. Drugim je pa ukazal plaziti se tiho do roba, s pripravljenimi puškami in lestvicami.

Ko je bil vsakdo na svojem mestu, je vrgel sam poveljnik plamenico med roparje na plošči. Bliskoma je razsvetil može, ki so se skrivali po steni nad breznom.

V istem hipu je zagrmelo na poveljnikovo povelje. Dvajset strelov je zabliskalo. Mrtvi ali ranjeni so popadali roparji raz steno v globoko, temno dno. Njih poslednji grozni krik je odmeval strašno od visokega skalnatega oboka, je budil temno, tiho jezero ...

V istem hipu pa so se že spuščali neustrašeni vojaki s hrabrim poveljnikom v doleno jamo. Po treh lestvah so hiteli. Roparji v nižini so jih sprejemali s streli, z divjo kletvijo. Lestva se je pretrgala. Vojaki so izginili v tmini.

Ostali pa so planili še z večjo jezo na povzročitelje tolike nesreče. Boj, klanje, se je nadaljevalo po prostorni doljni jami, odmevalo po ozkih hodnikih ...

Pa polovica roparjev je ležala mrtva, nekajih je bilo ranjenih, drugim je pošlo streljivo. Dvanajst mož so polovili in zveziali.

Poveljnik je pregledoval jamo. Vreča žita, zavoji suknja, zaloge živeža in blaga, ki so pričale o veseljem življenu roparjev, ga niso zanimale.

Nekaj drugega je iskal priletni mož z rosnim čelom. Tudi vojaki so hodili po hodnikih, med kapniki — so izpravevali ujetne tolovaje. Pa ti so zrli v tla, so grizli konce brk in zvijali roke v tesnih vezeh.

Krik groze je klical vojake k poveljniku. Stal je ob koncu hodnika, ki vodi skozi ozko luknjo na

* **Volitve** v okrajni zastop mariborski. V dopisu o teh volitvah se je nam krivo poročalo o sestanku v Lembahu, da sta bila tudi na njem g. deželni odbornik Robič in g. dr. Rozina. Mi lojalno popravimo to vest, ker se je ta pomota zapisala po krivih zaključkih in dajemo v javnosti temu gospodoma tem rajši zadoščenje, ker nas veseli, da se izogibata sestankov Narodne stranke, ki je imela skrito svoje malo zborovanje o tej zadevi, na katerem se je sklenilo rovati proti poslancu Pišeku, kar smo osvetili v dopisu.

* Na vseavstrijski katoliški shod gresta iz Maribora g. stolni dekan dr. Ivan Mlakar in g. bogoslovni profesor dr. Hohnjec.

* **Nadučitelj Brinar** je na glavnem zborovanju Narodne stranke v Celju poročal o šolskem vprašanju. Pri tem se je hudo zaganjal v našo duhovščino. „Narodni List“ — torej avtentični vir — poroča o tem: „Narodna stranka ne zahteva nič več, kakor da se strogo izvaja ta zakon (namreč državni šolski zakon), nikdar ne bo pripustila, da bi imela duhovščina po krivici še večji upliv na šolo, kakor ga ima danes. Hujskanje proti šoli in učiteljstvu je duhovščini dandanes vsakdanji kruh.“ G. Brinar, vi si upate trditi, da je naši duhovščini hujskanje proti šoli in učiteljstvu vsakdanji kruh! To je pa vendar že več nego preveč. Zoper tako grdo in neosnovano obrekovanje in pavšalno sumnjenje vsega slovenskega štajerskega duhovništva odločno protestiramo! Tega niste govorili kot učitelj, ampak kot strasten političen nasprotnik. In zato se ne čudite, da kot tak tudi dobite odločen odgovor. Predno še ste vi bili na svetu, in predno je še sploh bilo kaj moderne, liberalnega učiteljstva, so že slovenski duhovniki s tisto vestno in sveto skrbjo, ki jo je katoliška cerkev že od nekdaj, ko se nikdo drug ni brigal za šolo, posvečevala poduku in izobrazbi ljudstva, pridno delovali v šoli, ustanavliali šole in pričinjali za izobraževanje mladine velikanske žrtve, bodisi duševne, bodisi denarne. Marsikateri izmed tistih, ki dandanašnjim marširajo v prvih vrstah Narodne, veri in duhovnikom sovražne stranke, bi se še danes po pašniku, kamor tudi po svojem obnjanju spada, podil za svinjami in drugo živilo, da mu ni prišla na pomoč ljudomilost in požrtvovalnost naše duhovščine. Sicer pa taki ali enaki izbruh politične strasti ne bodo slovenskega duhovništva niti za las premaknili s tistega stališča, na katerem je in na katerem mu njegova vest veleva ostati, da namreč ima pri odgoji mladine Cerkev gotovo veliko več govoriti, kakor liberalno, v jarem Narodne stranke uklenjeno učiteljstvo. Pot, po kateri hodi naša duhovščina v šolskem vprašanju, torej ni pot krivice, gospodine Brinar, temveč pot pravice, zanjamečenam po božjih, naravnih in tudi državnih zakonih. In kaj naj porečemo k temu, da je nadučitelj Brinar se tudi potrudil doseči teatraličen, šolski stvari zelo škodljiv efekt ter je v vprašanju: „Kaj zasluži narodni voditelj, kateri ljudstvu pripoveduje, da učitelji ljudstvu kazni za šolske zamude narekujejo“, po poročilu „Domovine“ pri poslušalcem vzbudil burne klice: „Pasji bič!“ Mi svarimo gospode učitelje pred tako strankarsko zaslepljenostjo ter jih v imenu dobre šolske stvari prosimo, naj si vendar sami ne pletejo tistega biča, ki preti švigniti po predrznih in ohohli liberalnih glavah, in ta bič je — ljudska nevolja.

* **General Vekoslav Kukovec**, ki je po prvem letu svojega poslovanja dobil prvo zvezdo ter ima upanje, da bo enkrat mogoče tudi prišel na konja in dobil ostroge, je na glavnem zboru Narodne stranke zopet slovesno zatrjeval, da ni proti veri in cerkvi. Ker se smatra za voditelja slovenskega naroda, je najbrž tudi v mislih imel vero in cerkev, tega naroda — katoliško vero. Njegovo izpoved vzamemo na znanje. V njegov prid pa ga svarimo, če hoče ostati mož beseda, naj Vekoslava II., to je urednika Spindlerja, pošteno zgrabi za ušesa, da ne bo več v „Narodnem Listu“ priobčil tako skrajno lažnjivih ter katoliško cerkev in katoliško duhovništvo tako grdo in brezstidno sramotečih člankov, kakor „Vera ljubezni v srednjem veku.“ Sicer pa mu obljubujemo, da bomo kot dobravi varuhu skrbno spremigli njegove besede in njegova dejanja, da se ne bi pregrešil „proti veri in cerkvi.“

* **G. ravnatelj Jošt** nam pošilja sledeči poravk: „P. n. uredništvo „Slovenskega Gospodar-

prosto polje. Vojaki so hiteli tja — se stresli — in jokali.

Trupla njih tovarišev so ležala nakopičena na eni strani — na drugi, njih odrezane glave. Grozen duh se je širil od oblatenih, krvavih trupel — skalovje v krogu je pordelo krvi, po jamicah so še stale strjene mlake.

S težavo je ubranil poveljniki vojakom, da niso raztrgali roparjev na kose.

In ko so jih privedli očrnjene dima, povaljane, krvave, bolj zverini kakor človeku podobne iz jame, je planila čakajoča množica s kamni in koli nad nje. Kup cunji in krvi so pripeljali v Foix.

Čez tri mesece so jih obglavili —“

Tako pripoveduje moj vodnik — se zamisli in vzdihne:

Bodi jim večni Bog tudi milostljiv! Škesali so se pred smrtno, prosili ljudstvo odpuščanja! — Tako naj jim odpusti Bog, — kakor smo jim odpustili mi!

ja“, Maribor. Sklicuje se na par. 19 tiskovnega zagona, prosim, da priobčite glede na notico „G. ravnatelj Jošt“, priobčeno v št. 51. „Slovenskega Gospodarja“ od 31. t. m. pod rubriko „Razne novice“ v zakonitem roku naslednji popravek: Ni res, da sloni moje postopanje in pa snovanje na politični stranki „Narodnega Lista.“ Res pa je, da se trudim že od nekdaj delovati v splošni napredki na združenju polju brez razlike na stan in politične liste ali stranke. Ni res, da sem se odrezal, če so zahtevali po nekod v odboru novega denarnega podjetja svojega župnika: Brez črnih bomo že opravili. Res pa je, da pri snovalnih zborovanjih zadružnih besed nikdar nisem rabil. Ni res, da delam pri snovanju denarnih zavodov iz strankarskega nomena in ni res, da je to dognano. Res pa je, da v teku dolge vrste let nisem snoval nikakih strankarskih zadruž. S spoštovanjem: Franjo Jošt.“

Tako torej popravkar g. Jošt! Iskati bo le treba med našimi zavestnimi naročniki človeka, ki bo temu popravku verjel! G. Jošt, vsi vaši ožji pričaši: dr. Kukovec, dr. Štiker e tutti quanti vam naj v obraz povedo, da v popravku ne govorite resnice. Zakaj ste ustanovili posojilnice v onih krajih, kjer je že obstala prej posojilnica ustanovljena od Kmečke zvezze? Zakaj se je začela nečedna gonja zoper večino načelstva pri posojilnici v Poljčanah, ki ni hotela pri vaši zvezi ostati? Ko ste videli, da je celo načelstvo — izvzemši liberalnega učitelja — proti vaši Zvezzi, ste dali nadzorstvu, ki je bilo liberalno, navodilo, da odstavi načelstvo. Ali se je že kaj takega zgodilo v slovenskem združništvu? Kakšni so vzroki za ta korak nadzorstva? Ali se to pravi delovati v splošni napredki združništvu?

Vemo sicer dobro, kaj žene gospoda Jošta k tem popravkom. To je znani poziv v koroškem „Miranu“, ki hoče vedeti, kako je z Joštovim liberalizmom. G. Jošt, znano je, da si ne upate stopiti v časnikih pred slovensko občinstvo in povedati tega, s čemur se radi bahate v zasebnih družbah po Celju, da ste namreč odločen pristaš liberalne Narodne stranke. Ali nam boste poslali tudi popravek, če trdim, da z velikimi denarnimi žrtvami podpirate delovanje bogatajca Spindlerja, s tem da podpirate njegov „Narodni List“?

Vi in vaši uslužbeni ste že trdili, da se pri začrughu tudi brez „črnih“ opravi. Vi si upate poslati nam popravek, ki je lepo zavít, prav po ovinkih! Trdite namreč, da takih besed niste rabili na snovalnih zborovanjih. No, tega znabiti res niste govorili na snovalnih zborovanjih, lepše bi pa na vsak način bilo, če bi si upali popraviti, da kaj takega sploh niste govorili. Potem vam bomo postregli s par slučaji iz Istre. Kaj ne, kako daleč gre naš dobri nos?

Ali ste že naročili svojim revizorjem in drugim uradnikom, naj pri snovanju posojilnic ne hujskajo ljudi zoper duhovne, češ, da se jih ne sme sprejemati kot ude ali pa vsaj ne dati jim po več deležev? Da se to godi, vam je znano!

Pošiljajte nam veliko popravkov, pa boste še marsikaj zvedeli! Informacije naše so dobre, a liberalen zadružar boste ostali vendar-le! Kakor že gori rečeno, vam bomo postregli v prihodnje še s par slučaji, iz katerih se bo razvidelo, da popravljate resnico v neresnico. Malo več poguma v strankarskem prepričanju bi pa vendar morali imeti, zlasti, če ste mislili postati ravnatelj ljubljanske Hribar-Lenarčičeve Zveze slovenskih zadruž. Kaj bi rekli Lenarčič, Hribar in dr. Žerjav, če si niti v Ljubljani ne bi upali priznati, da ste liberalec z dušo in telesom. Sedaj jim je menda prav, da se niste mogli vglihati! Če še kaj mislite priti v Ljubljano, ne pošiljajte v svet popravkov, iz kajih odseva le strah pred koroškimi duhovni! Ako pa mislite ostati v Celju, vam pa nihče ne bo zameril ovinkarskega dela.

* **Naročnikom „Mladoslovenca.“** Na raznopravjanju odgovarjam, da dotični, ki so list prejemali, morajo list plačati, če ga tudi niso naročili. Najboljše je hitro plačati, predno dobi celo stvar odvetnik v roke.

* **Tržne vesti.** Na tržiščih vlada vedno ista tisina, ni življenga. Tendenca jako krepka, kako skromne ponudbe dvigajo itak visoke cene, ki plasijo kupčijo, da si ne upa seči po blagu. Promet je tedaj tako neznan in počasen, ker ga ovirajo tudi prevozne težkoče, pomanjkanje vagonov. Kakor se glase poročila, je položaj na Ogrskem precej neugoden. Toplo, suho vreme je oviralo prej poljedelsko delo, kmetovalci niso mogli vsled suše orati in spraviti zimine v zemljo, sedaj pa naenkrat je nastopal mraz, ki vsaki večer pobeli polja. Ta položaj bo tudi največ kriv, da so naša tržišča danes tako stalna in da je šla cena za toliko navzgor. Današnja draginja je postala opasna za konzum, pa tudi za malega poljedelca. Vpoštevati je treba le draginjo otrobov, koruze, sena. Nova koruza stane danes že čez 7.30 v Budimpešti. Tudi svetovna tržišča so precej napeta ter jih ne omaja veliki izvoz Severne Amerike. Amerikanci so zadnji čas spravili veliko pšenice na trg. Prede jim za denar in vsled tega so prišli z blagom na svetlo. Amerikanci sedaj prodajajo kar imajo, v prvi vrsti seveda evropske pariprje. Dokaz temu je, da je angleška banka dvignila obrestno mero za 7%, katere višine ni imela skozi 30 let. Angleški je sledila francoska in nem-

ška banka. Ali bo sledila tudi Avstro-ogrška banka svojim tovarišicam, bomo slišali danes ali jutri. Na Ogrskem vlada veliko pomanjkanje denarja, ker se je avstrijski kapital umaknil. — Pšenici je promet tako neznan, ponudbe skromne, pa tudi kupcev ni. Tendenca stalna. Tekom tedna si je pridobil pšenica 20 v. Tu pa tam je seveda cena za nekaj odnehalo, ali v splošnem je vendarle višja. — Cena rizi je tako visoka. — Oves: 8.35 do 9.20 glede na kvaliteto. Konzum sicer ne posega živahno po blagu, vsekakor pa so cene tako stalne. — Draginja drugega zrnja je pomogla seveda tudi turšici do precej visoke cene, akoravno se je turšice veliko in lepe pridelalo. — Zoper višje cene pšenice so prisilile mlinarje, da so dvignili cene tudi svojim izdelkom, seveda posledica ni izostala. Že preje se je konzum omejeval na najpotrebenejše, in danes se še bolj boji moke. Kupčija z moko je tedaj tako slab. Ržena moka vživa vedno enako živahno zanimanje, promet živahen, cena zategadelj visoka, kakor omenjeno, konzum brca in se brani vedno dražjega blaga z vsemi štirimi, ali ker ni zalog in sklepov cenejega blaga, ne pomaga nič, počasi le plača dražje. Otrobi in klajna moka primanjkujeta, plačujejo se najvišje zahteve. — Svinjska mast ima živahen konzum, cena nekoliko nižja, vsled znatnejše ponudbe blaga. — Hmeljska tržišča so nespremenjena. — Živina. (Dunaj 7. t. m.) Pripeljalo se je tako veliko živine, južni kraji so slabeje prišli na trg s svojo živino. Množina živine je pritiskala na cene. Plačevalo se je za 100 kg žive teže za ogrske pitane vole 65 do 90 K, druge 62—74, krave 60—70. Svinje 68—106, pitane 100—113 v kg. žive teže (brez vžitnine).

* **Ali je to delo za naše ljudstvo.** Na shodu Narodne stranke v Celju je začel urednik Narodnega lista Spindler hujskati proti družbi sv. Mohorja in to hujskanje se sedaj po vseh liberalnih listih vrlo nadaljuje. Neizreceno duševno korist je prinesla ta družba že našemu narodu, povisala je naš ugled pri drugih narodih, in za to pač ne more biti prijatelj ljudstvu, kdor mu hoče uničiti to koristno družbo!

* **Veleučeni g. Roblek.** Državni poslanec Roblek, ki igra v državnem zboru skrajno klaverno ulogo, čutil se je na shodu Narodne stranke v Celju duševno tako zvišanega nad vsemi zborovalci, da se je povzdignil v duhu tudi nad dr. Šusteršiča in dr. Korošca ter ju po poročilu „Naroda“ imenoval bornirane, t. j. zabite. Revček Andrejček! Pogrešali smo v Narodu pri tem poročilu samo dostavek: (bučen smeh). Kako daleč zna ta človek misliti, kaže dejstvo, da je vkljub tej psovki obžaloval, da ne sedijo dr. Šusteršič, Korošec in on v enem klubu skupaj. Seveda, tako psovanje je posebno pripravno, združiti naše poslance!

* **Prijaznost „Slovenskega Gospodarja.“** „Narodni List“ pričakuje poročilo „Slov. Gosp.“ o glavnem zboru Narodne stranke ter meni, da „bo gotovo prav prijazno.“ Zakaj pa ne? Mi smo prijazni in uljudni z vsakim človekom, tudi s političnim nasprotnikom. In to je bil vzrok, da o tem zborovanju, ki je bilo 3. novembra v Celju, nismo poročali. Kar je namreč bilo dobrega v socijalnem in gospodarskem programu, predloženem na tem shodu, to je le posnetek in posnemanje krščansko-socijalnega programa, ki so ga veliko popolnejše izdelali katoliški shodi in ki ga veliko doslednejše in poštnejše zastopa naša Kmečka zveza. Kaj slabega pa še ni treba posebno poročati, ker je sploh vse, kar počenja in kar stori Narodna stranka na Štajerskem, slab. Ker smo prijazni, zato nočemo izraziti lastne sodbe, temveč poročamo sodbo nekega tako zvanega naprednega kmeta, ki je bil na tem shodu. Pravil je, da je bilo na zborovanju prav malo kmetrov, kar se mu je čudno zdelo, kar je do zdaj veroval zatrjevanju Narodne stranke, da je prava kmečka stranka. Bilo pa je tam več učiteljev, za katere je bil čas prav ugodno izbran, ker so bili v petek, soboto, nedeljo prosti šole. O Ježovnikem govoru se je izrazil, da je govoril tako slabo in surovo, da se je on sam za njega sramoval. Ali se je Ježovnik tudi kaj sramoval, tega ni povedal; samo generalom Narodne stranke je znano, ali ta dična politik Šaleške doline sploh ve, kaj je politična dostojnost. Toliko bodi „Narodnemu Listu“ v prijazen odgovor.

* **Družba duhovnikov.** Odborova seja bo v pondeljek dne 25. novembra ob štirih popoldne.

* **Verni dr. Kukovec.** Na glavnem zboru „Narodne stranke“ v Celju dne 3. t. m. je govoril „verni“ dr. Kukovec tako-le: „Nismo nasprotniki niti duhovščine niti vere... Tudi najljutejši navali naše ne bodo napravili za nasprotnike cerkve in vere.“ A sedaj poglejmo, kaj piše „Narodni List“, ki je glasilo stranke, kateri načeluje dr. Kukovec. V št. 13. z dne 28. marca t. l. piše, „da po misijonih padajo ljudje v versko blaznost,“ v ravno isti štev. piše nadalje, „da se po spovednicah vlija strup v nedolžna srca naših kmečkih dekle“. V št. 29. t. l. piše, da je najzlobnejše izrabljane verske čute ljudstva, če se vabi ljudi na romanje v Lurd in Rim. Ko so zborovali letos v Celju dijaki, ki so zahtevali odstranitev vere iz naših šol, jih je pozdravil „verni“ dr. Kukovec; in kdo podpira dijaki list „Svobodo“, kjer se dijaki še celo hvalijo s svojim brezverstvom? Zoper isti „verni“ dr. Kukovec, ki ima hitro na razpolago denar, kadar se gre za kak brezverski namen. In sedaj si upa ta „verni“ mož še reči, da ni nasprotnik niti duhovščine, niti vere. Kdo naj to verjame? Seveda le tisti, ki še dosedaj ni poznal ovinkarstva „vernih“ pristašev „Narodne stranke.“

Mariborski okraj.

m Slovensko društvo v Mariboru bodo imelo občeni zbor v nedeljo dne 24. novembra dopoldne ob 10. uri v Narodnem domu v Mariboru. Dnevni red:

1. Pozdrav predsednikov. 2. Poročilo funkcionarjev. 3. Volitve. 4. Slučajnosti.

m **Odlikanje.** Vitežki križ Franc-Jožefovega reda je podelil cesar deželnosodnemu svetniku Jos. Kronvoglu v Št. Lenartu v Slov. gor.

m **Osebno-dohodinska celnina komisija.** Volitev za izločene ude te komisije bo: za I. razred dne 28. t. m., za II. razred dne 29. t. m., za III. razred dne 30. t. m. Legitimacije z volilnimi listki, ki pa morajo biti podpisani, se naj poštejo vsaj do 27. t. m. zjutraj na uredništvo „Slov. Gospod.“

m **Tinje.** Lep križ v zahvalo za prejeti zdravje je postavil naš vrli župan Janez Ferk. Slovensko blagoslovjenje križa vršilo se je v nedeljo 10. t. m. po večernicah. Vdeležilo se je te slavnosti mnogo občinstva, ki je bilo potem v gostoljubni županovi hiši prijazno pogosteno.

m **Umrl.** je v Gradeu pri usmiljenih bratih četrti dan po hudi operaciji 6. t. m. in bil v Mariboru materni zemlji izročen 8. t. m. gospod Alojzij Majcen, posestnik v Leitersbergu pri Mariboru in pri Sv. Jakobu v Slov. gor. Rajnki je bil blag, trden značaj ter zato povsod ljubljen in špovan. Prah pokoj, duši mir!

m **Sv. Trojica v Slov. goricah.** Minuli teden se je v drugi poročila mlada udova Julika Vogrin, hči našega veleposilstnika Antona Vogrina v Spodnjem Porčihu. Vzela je domačega mladenca Vincence Dvorščka, iz tako spôstovanje Dvorščkove hiše istotam. Želimo, da bi mladi, kako nadarjeni gospodar bil tako naroden, delaven in značajen kakor njegov tast Vogrin, kateri je po vseh Slovenskih goricah znan kot iskren in neustrašljiv slovenski rodoljub in kot zaslomba narodnosti v trojški fari. Bog živi mladi par prav mnogo let.

m **Kamnica.** Kaj pri nas posilinemci počenjajo, je že preveč. Vršila se je volitev v cerkveni konkurenčni odbor. Nekateri njihovi agitatorji so na nepostaven način pred voliščem in na volišču skoraj vsljevali slovenskim volilem volilne lističe, napisane z njihovimi kandidati. Ali menijo naši posilinemci, da smo slovenski volilci tako nerazsodni in nespametni, da se jim bomo takoj ponizno vdali in njihove volilne lističe hvaležno sprejeli? Tako počenjanje je res predzrno in protipostavno. Ker se je torej volitev vršila na nepostaven način, bi se morala razveljaviti in nova razpisati, da se odpre pot do pravice. Sploh, kaj pa hočejo liberalni posilinemci in Nemci v cerkvenem konkurenčnem odboru, ko se vendar za cerkev kaj malo zmenijo in nekateri celo zunaj fare prebivajo, torej so jim naše razmere neznane.

m **Poljčane.** Molčali smo o nelepem postopaju našega nadučitelja g. Svetlinu in ravnatelja celjske Zadružne zveze g. Jošta gleda prvoval poljčanske posojilnice. A ker sedaj „Narodni List“ lažnijo napada naša dušna pastirja, smo prisiljeni javno ozigosati njuno ravnjanje. O g. Svetlinu je občen znano, da ni bil nikdar slovenski narodnjak. Tudi tukaj v Poljčanah se je takoj po svojem prihodu približal nemškutarjem. Toda ti so kmalu spoznali g. Svetlin ter so mu obrnili hrbit. Ker pa med dvema stoloma nihče rad ne leži, začel se je dobrikati Slovencem. Sladek obraz in še slajše besede lahko premotijo neizkušenega človeka, posebno še kmeta.

Ko je torej g. Svetlin na pritisk g. Jošta iansko jesen sklical ustanovni zbor za posojilnico v Poljčanah, je s sladkimi besedami srečno dosegel, da so ga povabljeni kmetje volili za načelnika; v ostali odbor so bili voljeni najboljši naši kmetje. Mimogrede omenimo, da na ta zbor g. Svetlin v svoji previdnosti ni povabil naših duhovnikov; nedvomno se je bal, da bi se mu sicer ne posrečilo postati načelnik. Že na tem zboru so zahtevali nekateri previdnejši kmetje, naj pristopi posojilnica k ljubljanski Zadružni zvezi; toda g. Svetlin je pregorovil večino za celjsko Zadružno zvezo. Grda laž je torej, da je hotel g. župnik spraviti posojilnico pod ljubljansko Zvezo; saj ni bil niti njen ud. Sicer je prišel g. Svetlin takoj drugi dan po ustanovenem zboru h. g. župniku s prošnjo, naj pristopi kot zadružnik, češ, župnikovo ime bo privabilo veliko drugih zadružnikov. Toda g. župnik je odklonil, ker ni maral biti za kako vabo.

Ko je nato g. Svetlin hodil okoli najbolj zgrisenih nemčurjev in Štajerčancev ter jih vabil k pristopu, so kmečki udje načelstva odločno zahtevali, da se po pravilih edino le v seji načelstva smejo sprejemati zadružniki. Nadalje so zahtevali v smislu pravil tajnika, da se dobro nauči poslovanja, pa tudi vsak posamezni ud se je zanimal za to poslovanje, kar vse ni bilo po volji g. Svetlinu, ki je hotel vse posle le sam voditi, da bi se tako storil nenadomestljivega ter si tudi za prihodnjost zagotovil vodstvo posojilnice.

Tako je nastala po krivdi Svetlinovi nezaupnost med načelnikom in ostalimi udi načelstva; slednji so vedno bolj spoznavali, da g. Svetlin ni ustavil posojilnice za slovenskega kmeta. Saj je predlagal v sejah načelnštva, da se posodi denar manj zanesljivim slovenskim nasprotnikom, kar bi bilo lahko spravilo v nevarnost kmečki denar. Ker pa mi slovenski kmetje dobro vemo, da Nemec ali nemčur navadno še le takrat išče slovenski denar, ko nemškega več ne dobi, so se kmečki udje načelstva tudi v tem odločno uprli g. Svetlinu.

Po pravici so se začeli bati za svoje premoženje, s katerim jamčijo za vloženi denar; saj bi trpeli škodo le kmetje, ne pa g. Svetlin, ki je vlagal v posojilnico svoj denar edino le na ime svoje žene. Do popolnega spora v načelstvu pa je prišlo, ko je naenkrat g. Jošt kot ravnatelj celjske Zadru-

žne zveze odpovedal kredit pod izgovorjenimi obrestmi ter zahteval tako visoke obresti, da bi nova posojilnica morala delovati le z izgubami, kar bi jo seveda bilo v kratkem uničilo. Zdaj so se kmečki udje načelstva obrnili na ljubljansko Zadružno zvezzo ter dobili zagotovilo, da dobijo potreben denar pod ugodnimi pogoji, ako priglasijo pristop. To so z voljo g. Svetlini tudi takoj storili. A g. Svetlin je urno poklical g. Jošta v Poljčane, ki si je na vse moči prizadeval, odvrniti kmete od ljubljanske Zadružne zveze, češ, saj vam da tudi celjska Zveza pod prejšnimi pogoji denar. Toda kmetje so ostali pri svojem sklepu.

Nato je g. Svetlin kratkomalo odložil priljubljeno mu načelstvo ter zahteval za vsak uradni dan kar pet kron odškodnine, akoravno so se vsi udje načelstva zavezali, da bodo vsaj eno leto brezplačno opravljali posojilnične posle. Odstop g. Svetlini se je vzel drage volje na znanje; saj so se ga kmetje že do dobra naveličali. Ker pa niso kmečki udje načelstva takoj spopolnili, so udje nadzorstva, ki pridajajo tako imenovani Narodni stranki, od katerih dva niti nista imela pravice biti v vodstvu, odstavili kmečke ude načelstva, a g. Svetlin je v svoji resnicoljubnosti izjavil, da od načelstva ni nikdar odstopil. Užaljeni kmetje so mu po pravici rekli v obraz, da je to neresnica, na kar si g. Svetlin niti ni upal odgovoriti. Po tem junaškem činu, s katerim je vrgel g. Svetlin najboljše naše kmete iz vodstva posojilnice, se je začel z vsemi silami pripravljati občni zbor, ki bi naj izvolil novo načelstvo; sprejemal je kot zadružnike najhujše Štajerčancev in nemčurje, še celo kikle so mu dobro došle.

In tako se je zgodilo, da je občni zbor izvolil v novo načelstvo njega in najbolj zagrizene Štajerčance, in celo znanega pekelskega Nemca, ki je pri pekelskih občinskih volitvah se pokazal strastnega nasprotnika slovenskega kmeta. Vrlih poljčanskih kmetov ni mogel nobenega več premotiti, da bi se podali pod njegovo komando, ampak ti so še na dan občnega zbora sklical ustanovni zbor za novo kmečko posojilnico v Poljčanah, ki že zdaj uspešno deluje celo mesec.

Kmetje se z veseljem priglašajo kot zadružniki v prepričanju, da je vodstvo te res slovenske in kmečke posojilnice v izbornih rokah. G. Svetlin pa želimo v družbi Štajerčancev, nemčurje in pa Nemcev prav obilne zabave ter ga zagotovimo, da smo do dobra spoznali njegovo lice in pa njegove besede.

Vse, kar očita „Nar. List“ g. župniku, ozir. g. kaplanu, je grda laž, ki ima le ta namen, grditi našo res slovensko in res kmečko posojilnico in hvaliti takoimenovalo Svetlinovo — a laž ima kratke noge in vrli poljčanski kmetje zdrave možgane. Na druge napade, ki so mogoči le v nenarodnem „Nar. Listu“, odgovorimo prihodnjič. G. Svetlin pa povemo, da na nadaljnje njegove napade ne bomo molčali; vestno bomo poročali o tomboli in krajnošolskem gospodarstvu, o raznih makolskih in poljčanskih Mickah, o požarnih agenturah itd., saj imamo gradiva dovolj.

m **Cogetinci.** V naši občini se nam bliža volitev občinskega odbora. Dozdaj smo imeli za župana pravega posilinško-liberalnega moža g. Holca, kateri nam je na vse mogoče načine delal ovire in zapake pri vseh volitvah, naj je že potem bilo v državni ali deželni zbor. Sedaj pa, predragi krščansko misleči možje, na noge! Dne 21. novembra udeležite se volitev v polnem številu, ter volite može katoliško narodnega mišljenja, kateri bodo res v čast in korist občini!

m **Od Sv. Jurija v Slov. gor.** se nam poroča: Gospod urednik! Prosimo vas, bodite previdni z dopisi od Sv. Jurija v Slov. gor. Glejte, zadnjič ste imeli vi sramoto, mi pa škodo. Zakaj pa pišete resnico o naših šolskih razmerah, zakaj ste pohvalili gospoda nadučitelja? Prej je on imel baje krasno vero, kakor trdi sam, je vse veroval, kar ste pisali, in je bil velik prijatelj „Slovenskega Gospodarja.“ Zdaj pa vam ne veruje nič več. Še celo več. Zadnjo številko je deloma raztrgal, in to (javno v krčmi, deloma odnesel s seboj. Ko je poslal krčmar svojo hčerko k njemu, da bi mu vrnil odnešeni del lista, je odgovoril: Jaz sem „Gospodarja“ zažgal. To imate zdaj! Vas, gospod nadučitelj Peter Pavlin, pa vladno vprašamo: Kdo vam je dal pravico, da smete poškodovati tuje blago? List ni vaš, ampak je last bralnega društva „Edinost“, in ga društvo pošteno plačuje, da ga svojim udom posojuje. Za društvo vi niste dali niti vinarja. Vi ste hoteli pobirati podpise, da bi dobil St. Jurij orožnike. Ali mislite zato, da bi gospodje orožniki zasledovali požigavce in raztrgavce „Slovenskega Gospodarja“? Vi ste celo pogumno še društvo klicali, naj vas toži radi tega vašega dejanja. Tega društvo ne bo storilo, ker bi vas spravilo v zelo nevaren položaj, v katerega vas pa noče tirati. Pač pa smo bili dolžni, ta vaš čin tem potom celi javnosti razglasiti. Čudne razmere na naši šoli trajajo od časa, odkar ste vi tukaj nadučitelj. Zato se ni čuditi, da ljudstvo tega ne more več prenasi.

m **„Lumpacij Vagabund.“** Dne 17. t. m. se priredi v Narodnem domu v Mariboru veseloigrav „Lumpacij Vagabund.“ Začetek ob 8. uri zvečer.

m **Št. Ilj v Slovenskih goricah.** Na zadnjem občnem zboru „Narodne stranke“ je med drugim povedal njen general dr. Kukovec, da se hamerava v kratkem snovati pod-

ožbor „Narodne stranke“ za naš jareninski okraj. Nikjer ni sloga tako potrebna kakor tukaj pri nas. Vsakega, ki bo začel delati zgajo, bomo smatrali za narodnega izdajalca in ga neusmiljeno ozigosali. Gospodje, v tem okraju ne boste s svojo stranko prav nič dosegli. Ali vas še zdaj ni pamet srečala? Ali vam triumfi vašega Slekovca v Jarenini ne dajo spati. Mislimo na njegove triumfe pri zadnjih državnoborskih volitvah. Mogoče da grejo pri volitvah z vami volit vaši hlapci in viničarji — prisiljeni, drug pa noben. Ljubštvo vas že itak pozna in se vam smeje. Na ustanovni shod vašega pododbora pa pridemo vsi zaupniki „Kmečke zveze“ za celi okraj. Bomo vam že osvetlili vaše delovanje proti kmetom in duhovnikom. Na gotovo svidenje!

m **Kmečka zveza** ima v nedeljo dne 17. t. m. ob 1. uri popoldne shod v Brezuh pri gosp. Žagovcu. O državnem zboru bo poročal g. državni poslanec Písek, o Kmečki zvezi posestnik g. Fr. Mlakar. Kmetje iz Gorice Podove in Rač pridite na shod! Domačini pa morajo priti vse!

m **Fram.** Pobegnil je v ponedeljek eden izmed jetnikov, ki rigolijo v Serbaumovem vino-gradu.

m **Trgovski zabavni večer v Mariboru.** Dne 23. listopada priredi „Slovenski trgovski klub“ zabavni večer, na katerem nastopi prvič slovenski salonski orkester in trgovski kvartet. Po vsporedu prosta zabava.

Ptujski okraj.

p **Poroka.** V Ormožu se je poročil dne 10. t. m. g. dr. Milan Geršak, sodni pristav v Ljubljani, z učiteljico gdč. Melito Presker, hčerko deželosodnega svetnika dr. Ivana Presker v Ormožu. Poročil ju je nevestin stric č. gosp. župnik Karol Presker.

p **Ptmj.** V kleti Cellottija se je razpočil dne 11. t. m. sod karbolineja ter vnel klet. Pri tem se je en delavec hudo opekel. Požarna brama je zadelala klet, da se je ogenj zadušil.

p **Veselo gostijo** sta obhajala v Cirkovcah Francišek in Ana Svenšek, rojena Čelofiga. Bilo srečno!

p **V Cirkovcah** je umrl dne 9. t. m. g. Jurij Franjež, oče č. šolske sestre Evfrozine, in sorodnik obeh č. gg. župnikov Pernat. Stiridesetletnemu zvestemu naročniku našega „Slovenskega Gospodarja“ želimo, naj počiva v miru!

p **Zabavci pri Ptiju.** Dne 6. t. m. so potegnili pri mlinih iz Drave ostanke gnijilega in razjedene mrlje, tako da se ni dalo dognati jeli moški ali ženska. Sodnisko ni bil mrlč ogledan in je bil 7. t. m. pokopan. Čez 2 dni so ravno na istem mestu potegnili iz vode črevlj (skorenj) in po tem se da soditi, da je bil mrlč najbrže Janez Cvetko, ki je dne 13. aprila t. l. v blaznosti — vsled vročinske bolezni — skočil v vodo in utonil. Zna biti bo sedaj komisija kaj gotovega dognala. — Fanteka, ki je 5. t. m. v vodo padel, še niso našli.

p **St. Janž na Dr. polju.** Tukaj so dne 8. t. m. potegnili iz Drave truplo 8 letne deklice Antonije Šparovic, ki je 22. m. m. utonila v Mariboru.

p **Kmetijsko bralno društvo v Dornovi** ima v nedeljo t. j. 17. nov. svoj občni zbor v šolskih prostorih po večernicah.

p **Pri Sv. Lovrencu v Sl. gor.** se vrši shod čebeljarjev dne 17. t. m. po rani maši. Vabijo se vši za čebelorejo vneti. Govoril bo tudi g. Juranič.

Ljutomerski okraj.

1. **Sv. Križ pri Ljutomeru.** Odgovor dopisniku „Narodnega Lista.“ Omenjeni list je v svoji 48. štev. priobčil dopis človeka, ki radi osebne mržnje in zavisti ter drugih okolnosti napada njemu neljube osebe. Posebno srdito napada g. župnika Veixla. Prvič, da s svojo sestro in materjo le nemški govor; drugič, da daje Julijani Zamuda delež od siromašnih denarjev, katere sta sporočila g. Männer in g. Vaupotič za župnijske reveže. In resnica? Ni res, da g. Josip Veisel s svojo sestro in materjo le nemški govor; nadalje ni res, da daje Julijani Zamuda delež od siromašnih denarjev. Vsak pameten človek izprevidi, da brez dovoljenja občinskih predstojnikov g. župnik ne more nikomur dajati deležev. Imenovana oseba je dobila le denar, katerega ji je sporočila pokojna župnikova sestra na smrtni postelji. A siromašnega denarja Julijana Zamuda nikdar ni dobila, pa se tudi ni potegovala zanj. Ali more tedaj kateri izmed občinskih predstojnikov to dokazati, kar trdi dopisnik „Narodnega Lista.“

1. **Šalinci.** Tu je minoli ponedeljek dopolnil osemdeseto leto življenja gosp. Martin Karba, oče gosp. dr. Lebarjeve pri Sv. Križu. Starček je duševno še čil in telesno razmeroma krepek. Dne 18. oktobra mu je umrla dve leti mlajša sestra, udova Brumen na Krapji. Cež nekoliko dnj potem pa se je od nas ločila njena sneha; tej je bila brana padla na nogo in že ležele zo nastrupilo kri, vsled tega smrt.

1. **Ljutomer.** Gospod dr. Fr. Rosina, odvetnik itd. v Mariboru daroval je „Podpornemu društvu Franc Jožefove šole v Ljutomeru“ 20 krov, z kar mu izreka odbor najiskrenejšo zahvalo.

Slovenjgraški okraj.

s **Belevode.** V romarski cerkvi Sv. Križa pri Belihvodah se bo vršil dne 25.

s Kmetijsko bralno društvo v Staremtrgu, priredi prihodnjo nedeljo, dne 1. novembra 1907 ob polstirih, popoldne v prostorih domačje gostilne pri g. Petrušu Šljivo igro: „Čeharji“ Saromna vstopina se vporabi v prid precej ubogi blagajni bataljga društva! K obimni udeležbi vabi odbor.

Konjiški okraj.

k V Spitaliču pri Konjicah je umrla dne 10. t. m. g. Angela Sivka, učiteljeva vdova. Blag ji spomin! — Blaga rajnica je bila po celem okraju znana in velespoštvana gospa. Od njenih 5 otrok živita še samo dva, namreč Anton kot nadučitelj pri Sv. Juriju ob juž. žel., in Karl kot uradnik v Srbiji. Najprej je umrla edina hči Gelčka, potem Pepi, poštni kontrolor v Mariboru; lani pa najmlajši sin Franček (P. Leo) kot benediktinec v Admontu.

Celjski okraj.

c Odprto pismo g. Fr. Zupančiču, nadučitelju v Št. Rupertu nad Laškom. Ker ste me že pogosto, zlasti zadnji čas, v vseh slovenskih liberalnih časnikih proslavili, na kar vam dosedaj še nisem niti črkice odgovoril, mi boste že dovolili, da se vam danes za vse vaše ljubezniosti skupno zahvalim in tudi jaz vam pomagam do boljše luči, kot ste dosedaj v njej — sovraženi od vseh župljanov razun vam tako srčno udanega šolskega načelnika Mart. Tratnika. Najrajše bi to osebno storil, pa sva žalibog nekoliko predaleč narazen. Po vašem računu kakih 100 m. Dovolite mi torej to pismeno, da bodo tudi drugi ljudje zvedeli kaj o šentrupertske trinju-junaku.

Na vse vaše neštete napade vam nisem niti enkrat odgovoril — smatral sem to pod svojo častjo — ker so se le moje osebe tičale. Ko pa ste sprevideli, vi tožljivec, (kaj ne, v teh par letih, ker ste tu, ste imeli koliko tož Že, 20 ali 30?, in jih menda tudi ravno toliko zgubili, kaj ne, kar po 4 tožbe naenkrat), ker ste sprevideli, da je kaplan neobuten za vse vaše napade, pa bi se tudi že njim radi tožili, zato ste se vtaknili v katehiziranje, češ, vsaj skupni interes šentrupertskega kaplana bo menda vendar zagovarjal. Preložili ste mi svojevoljno ure katehiziranja in hoteli takorekoč meni kot katehetu milosti deliti, ali bolje rečeno, najraje bi krščanski nauk svojevoljno popolnoma izbacnili iz šole. Ker se vam nisem podal, zato ste vi, krivec, vložili pritožbo zoper mene na okrajni šolski svet v Laškem in tudi pri preč. kn.-šk. ordinarijatu v Mariboru, češ, kaplan se ne pokori meni, šentrupertskeemu šolskemu vodju.

In kako dosledno vi podpirate s tehtnimi razlogi svoje pritožbe, češ, da ste mi v 2. razredu zato prvo uro mesto druge oddločili, ker je ta predmet najtežji. Dosedaj pa ni bil najtežji, ko se je v vašem razredu podučevalo vedno še le tretjo uro, od 11.—12? Prav. Ali pa za prvi razred, v katerega naj prihajam še le tretjo uro, ne velja pedagogična načela, ko se otroci s črkami, kaj še le z vsebinou, kar bojujejo? Glejte in občudujte svojo doslednost!

Trdite tudi, da bi se rad katehiziranja iznenabil, pa tega ne poveste, zakaj in kako, ker sami ne veste in jaz tudi ne. Kot katehet sem, hvala Bogu, že povsod povoljne uspehe dosegel, kakor so se o tem moji vsakratni predstojniki in tudi sam mil. g. knezoškof izrazili, pa menda vendar ne s svojo lenobo! Ali pa ste, g. nadučitelj, ko se tako svetega delate, se pohvalili tudi pri preč. kn.-šk. ordinarijatu, kaj ste govorili pred svojimi učencami o krščanskem pozdravu: Hvaljen bodi Jezus Kristus!, ko ste ga takorekoč prepovedali, vsaj do gotove meje, za sebe in za čas, ko bodo otroci iz šole izstopili?

Pravite, da nisem niti enega učenca pripravil na prvo sv. obhajilo. Tukaj v Št. Rupertu ne, pač pa na svoji prejšnji staciji že na belo nedeljo. Tu pa radi tega ne, ker se mi je reklo, da je tukaj prvo sv. obhajilo običajno vsako drugo leto. In zato pravite, da vera peša! No, pri vernem šentrupertskem ljudstvu še ne, pač pa je škripnila že pri vas. Koliko vedo ljudje pripovedovati o vaši prejšnji pobožnosti, ko ste redno v cerkev prihajali in roke tako lepo sklenjene držali, kot moji učenci, dasi vas nisem jaz tega učil.

Ljudje so o vas prej tole hvalo peli: Naše otroke uči v šoli, nas pa v cerkvi. Zdaj pa vas ni več pri pridigi. To bi se še dalo razlagati, ker vam je gotovo najin glas z g. župnikom zopern. Bolj čudno pa je, da vas ni nikdar več tudi k sv. maši. V cerkev ste prišli zadnji čas menda le še dvakrat, ko ste imeli obisk. Menda molit? Kaj še, malo na glas poklepatal, da sem vas v kaplanijo slišal. G. nadučitelj, kje vera peša?

Najbolj pa vas peče to, da so meni St. Ruperciani občinsko tajništvo poverili. Koliko srčnih vzduhov se vam je že v časnikih izlilo čez pero na potrepljivi papir. Trdite, da sem komaj čakal, da bi vam to „mastno kost“ odgrizel. In vendar vedo vsi župljeni in vi tudi, da so meni občinski možje zoper mojo voljo to naložili, in da bi se to uro najoranje oddal to službo, ko bi le vedel komu. Že parkrat sem prosil g. župana, naj si poišče drugega tajnika, pa vedno se izgovarja, da ni razun g. žup-

nika in vas — kar tudi vi trdite — nihče sposoben, pa vam je ne da nikdar več.

Če se torej jaz za dobro šentrupertsko ljudstvo žrtvujem, in dostikrat po noči do polnoči delam, imam vaše blatenje po časnikih za plačilo. Pravite, da je občinsko tajništvo „mastna kost.“ Jaz vem le to, da je kost, ker še nisem beliča za to prejel, imel pa že dosti opravka. Mastna pa taka kost res lahko postane, če si človek na stroške občine vsako stvarico zaračuna, na primer za vrvice, pečatni vosek in luč 3 v na dan.

Trdite nadalje, da jaz prižnico za občinske posle uporabljam. Res sem to storil, pa samo enkrat. Ta nesrečni g. E. Schwab, zdravnik v Laškem, ki je že vsako leto toliko župnijskih uradov na led peljal, je nekoč razun občine tudi župnijski urad naprosil — kakor to store vsako leto tudi drugi gg. zdravniki —, naj oznani na prižnici, kedaj bode prišeli otrokom koze stavit. To sem jaz siromak v svojo pogubo našel zapisano v oznanilni knjigi, in oznanil. Za vsako drugo stvar pa, ki sem jo za občinski urad na svojo roko oznanil s prižnico, pa prosim dokaza pod pričami, sicer vam, g. nadučitelj, moram reči, da ste in ostanete lažnik, dokler tega ne dokazete.

Tudi trdite v svojih pritožbah enkrat, da ste se sami odpovedali tajništvu, drugič pa, da sva vam ga midva z g. župnikom odvzela. Ne eno, ne drugo ni res. Odvzeli so vam ga občinski možje dne 2. junija t. l. Pa ne zato, ker ste samo par hlapcev iz volilnega imenika izpustili, ampak 76 posestnikov in do 30 doletnih mladeničev in hlapcev. G. nadučitelj, ki poznate toliko doslednosti, kako se že pravi takemu človeku, ki vedoma neresnico govoriti?

Potem pa vi meni daž očitate, ko sem pravil, da sva rojaka — žalibog — ker sem rekел, da sva blizu doma, kar še sedaj trdim in je tudi res — samo eno uro narazen. Zamenjali so le ljudje, ker so mislili, da nemška beseda „Krain“ (Kranjsko) pomeni gorenjsko mesto „Kranj.“ Od vas bi se pa že smelo malo več znanja v zemljepisu pričakovati.

Pravite nadalje, da se razumem na občinsko tajništvo, kot zajec na boben. Hvala Bogu, že vse uloge sem dobro rešil. Za vaše tajniške grehe pa se še sedaj pokorim, ker prihajajo nazaj vaši spisi kot nepopolni, ali brez podpisa, ali pa ste jih kam zamešali, da jih komaj najdem. Da res nisem kot „pečen tajnik“ z neba padel, ne trdim, in da večkrat glede oseb, zlasti, ki jih v tako kratkem času še ne morem vseh poznati, pomoči iščem pri nekdanjem 20letnem tajniku, g. nadučitelju Uraniču v pokolu, tudi priznavam. Sicer pa ta gospod tudi sam pravi, kolikokrat ste vi na njegova vrata potrktali in prosili za tajniške darove. Sva torej pač obraza, le da meni še niso dolga ušesa zrasla. Morebiti se to zgodi po zimi vsled hudega mraza.

Pa pustiva vse nadaljno, da ne bo predolgo. Saj vas bodo ljudje že iz teh vrstic spoznali zares kot trpinu od strani duhovnikov. Vem, da ne bova šla pred sodnijo zaradi tega dopisa, čeravno boste vsaj desetkrat prebrali in podčrtali, kar je po vaših doslednih mislih tožljivo. Vi, g. nadučitelj, pa tudi veste, kako so vas pri sodniji v Laškem veseli zradi vaših vedenih in neprestanih tožb. Zato vam padažejo na znanje po sodniškemu slugu, da dajte že enkrat mir, ker imajo tamkaj tudi drugili opravil zadost, in se ne utegnejo samo z vami in vašimi tožbami pečati.

Pri sodniji in že pred več ljudmi ste rekli, da bi vi bili že mirni, ko bi bili tudi drugi. Dragi gospod, jaz sem vam dal do danes mir, in vi meni? Kje je zopet vaša doslednost?

Jaz sem tu podpisani, in vi!? Samo v par dopisih. Drugi so brez podpisa, pa vseeno vaši. V „Slovenskem Narodu“ pa ste se celo skrili za krilo vaše žene, če je neka Vita Zupančič res vaša žena, ne sestra. Kolikor je znano, je ona krščena na ime Urša ne Vita.

Toliko za danes, kmalu pa še kaj več, saj vi v svoji doslednosti itak že prej niste miru dali, kaj še le na ta dopis!? Pa pravite, gospod: Kdor prebiva pod steklene streho, naj ne meče kamenja na soseda! Kaj pravite vi na to, če bi kak učitelj komur rekel: Če si bova zanaprej dobra, pa lahko sin vsak teden 4 dni iz šole izostane, ali: če mi peč hitro popraviš, pa lahko otroka doma brez kazni obdržiš, ali: če boš Roša volil, pa ne boš kaznovan, če ne boš otroka v šolo pošiljal. Kaj bi neki rekli predstojniki na postopanje takega učitelja!?

In če bi mu šla trda za kruh in službo, bi se pa zopet na krščansko ljubezen pri duhovniku izgovarjal, kaj ne? No, Bog je tudi nad 100 let na spreobrnjenje hudobnega ljudstva čakal, nazadnje pa je le prišel vesoljni potop.

Ne bilo bi menda kake posebne škode, če bi taka voda tudi do vas dosegla in tudi vas vzela s seboj s hriba, na katerem je vedno drugači lep mir in lepa razumnost med ljudmi.

Na svidenje!

Anton Penič, kaplan v Št. Rupertu nad Laškom, pošta Št. Jurij ob juž. žel., Spodnje-Stajersko.

c Trbovlje. Po večjih posvetovanjih se je posrečilo sestaviti imenik kandidatov za bodoče občinske volitve, ki bodo sredi prihodnjega meseca. Dolženih je za odbor 10 Nemcov, 15 Slovencev, 1 so-

cialdemokrat (!). Namestniki so vsi (12) Slovenci. Roš še ostane v odboru, a župan ne bo več. Volilcev je nad 700.

c V Braslovčah je umrl abiturijent g. Radoslav Žibret. Bog potolaži njegovega očeta starčeka in sestrice. Rajnemu večni mir in pokoj!

c Sv. Peter na Medvedovem selu. Pri nas se je zadnjo nedeljo vpeljala dekliška Marijina družba, ki kateri je pristopilo že lepo število dekle. — Naše izobraževalno društvo je v nedeljo pričelo s knjižnico. Kar prvkrat si je 45 udov izposodilo knjig. Prihodnjo nedeljo priredi društvo po večernicah v župnišču svoj prvi podučni shod z jako zanimivim govorom. Pridite, udje, polnoštevilo! Društvena soba je v župnišču.

c Dobrna. Kam zavede človeka nevednost, ob enem pa petolizanje Nemcem, pokazalo se je na Dobrni zadnji četrtek. Občina je sklicala volilce, da se izjavijo, ali se naj prosi občinskemu nasvetu, da se proda nekaj občinske zemlje, višje privolitve ali ne. Posojilnica namreč hoče pomagati kmetijski podružnici, da pride ta do krvavo potrebnega skladischa. In kaj se je zgodilo? Prišli so volilci in glasovali. In izid? Za je 330 volilcev, proti 25! Z velikim trudem je nemškatarija nalovila 25 glasov. Po vseh sejmih, ki so se vršili v zadnjem času, so hujskali slepi podrepniki znanih halovcev, da bi dobili kakega nevedneža; k nekemu volilcu so prišli 4 nemškutarji, a vse ni pomagalo nič. Kakor smo vedeli poprej, je slovensko ljudstvo na Dobrni pokazalo, da razume položaj. Smilijo se nam tisti, ki so v nevednosti šli v boj za lačno nemškatarijo. Da sta zašla v družbo Hazenpihlovo, Kirbušovo in Wreggovo tudi Voglar in Čulk, je nekaj novega. Ljudje, katerim zaupa Dobrna poučevanje svojih otrok, bi smeli biti bolj previdni. Učitelji proti kmetijski podružnici!! Če pa Voglar grozi, da bo morala biti nova šola, če pride do prodaje dotične zemlje, mu povemo, da je taka grožnja otročja. Če bo za to postavna potreba, se bo nova šola stavila, če ne, pa ne. Voglar bo pa zadnji, katerega bomo za to vprašali. Kamen, ki ga je v tej zadavi samovoljnec potočil po bregu navzdol, se vali z grozno hitrostjo.

— Strašno hud je bil bojda v četrtek neženjen mož Avgust Hazenpihl. Bodemo že pozvedeli, zakaj. Da je Avgust zelo občutljiv v zadnjem času, mu radi verjamemo. Odkar je slovenska trgovina na Dobrni, je njegova štacuna prazna. — Sicer pa nam cel svet lahko verjame, da še Dobrna stoji, četudi je morebiti kak neumen nemškutarček mislil, da bo razpadla v prah, če se 25 ljudi postavi po robu 330 volilcem — poštenjakom. Več prihodnjih! Da imenovani ljudje hočejo zabraniti, da bi kmetijska podružnica ne dobila potrebnih prostorov, ne pozabimo nikdar!

c Sv. Jurij ob Taboru. V živo so zadebla poročila „Slovenskega Gospodarja“ o delovanju tukajšnjih liberalcev. Začeli so napadati naša gg. župnika in kaplana v „Narodnem Listu“, da ona dva dopisujeta „Slov. Gosp.“ iz Št. Jurija. Pravijo, da sta ravnala protipostavno in da hujskata ljudstvo. Ako duhovnik vestno opravlja svoje dolžnosti in da svari in opominja, to ima „Narodni List“ in njega dopisun za hujskanje. Mogoče je bil obrekljivi dopisun v kaki stvari prizadet (!) in če stopiš mačku na rep, zamijavka, pravi pregovor. Vprašamo vas, kdo je ravnal protipostavno. Kdo je hodil na dr. Povalejeve shode razgrajat, mesto da bi zadostil svoji krščanski dolžnosti in šel k maši? Kdo drugi kot dopisunovi zavezniki! Na kateri strani se je toliko popivalo ob času volitev in celo zastonji, kot na vaši strani! Dalje imenuje g. župnika zamorca. Liberalni dopisnik naj se le prime za nos in naj pogleda svojo kosmatu vest, in svoje vzorno življenje, potem bode kmalu videl, kdo je večji zamorec. Misimo pa svojima vrlima dušnima pastirjema iz sreca hvaležni in jima izrekamo popolno zaupanje. Ti, ki pisun, pa, ako hodiš le iz tega namena v cerkev, da pridigarju strežeš na besede in jih v svojem liberalnem glasilu tako farizejsko zavijaš, je boljše, da ostaneš doma. Nikar ne mislite, da smo mi kmetje tako nezmožni, da bi ne znali poslati kak dopis svojemu listu. Kaj takega si more misliti le od alkohola premagan dopisnik. Kaj mislite, da smo taki buteci, kot so na vaši strani? Sicer pa, če ne boste mirovali, bodemo začeli bolj energično potopati!

c Umrl je v Št. Petru v Sav. dol. Janez Dorink, nekdanji voznik, v 73. letu svoje starosti. N. v. m. p.!

c Dol. Dne 11. novembra je tukaj umrl župan g. Franc Peklar. N. v. m. p.!

c Smartin v Rožnem dolu. Zakaj vera peša? Morebiti ve kaj o tem organist — naprednjak — nadučitelj Kvac, goreč pristaš Narodne stranke. Iz same napredne narodnosti že nekaj nedelj ne orglja našemu g. kaplanu, ker ta ne odobrava Kvačeve politike. Kvac naj ne misli, da je on v Smartinu vsegamogočen, in naj ne čaka, da bi še imel naš župan enkrat pot k njemu. Če je za to plačan, naj stori svojo dolžnost, drugače bomo pa drugi zaorgljali za Kvaca novo pesem. Smarčani nismo navedeni biti ob nedeljah in praznikih brez orgljanja in Kvac ni edin organist na svetu. Kvaca plačujemo za orgljanje, ne pa za politiko. Torej, Kvac, poboljšaj se!

Več faranov.

Ariindirano posestvo v Jarenini z gospodarskim poslopjem vse z opoko krito, njiva, lep sadosnik in studenec. Na zelo prijaznem kraju, 5 minut od cerkve. Več se izve pri Antonu Pavalet mizariju v Jarenini.

Štampilje
iz kavčuka, modela za predstavitev, izdeluje po ceni Karol Kerner, zlatar in graver v Mariboru, Gospodarska ulica štev. 16. Vhod: Webergasse 8.

Lepo, dobro obdelano posestvo se da na več let v najem. Kje, se izve pri Franc Cukala, trgovcu na Gomilskem. 681 (8-4)

Star srebrn denar kakor n. pr. tolarije Marije Terezije, križnike i. t. d. kupuje A. Kiffman v Mariboru. 689

Družba za časopise priporoča sl. društva v vseh velikosti P. Koščič v Celju. 843

Hlapec za govejo živino se takoj sprejme v župnišču Stoporce. P. Rogatec. Plača po dogovoru. 688 (5-4)

Organist in cerkovnik se takoj sprejme. Prednost ima samičen cecilijanec, kateri se mora osebno predstaviti. Župništvo Stoporce p. Rogatec. 687 (5-4)

Štefan Kaufman trgovec z železnim blagom v Radgoni priporoča svojo veliko zalogu lepo pozlačenih nagrobnik križev po nizki ceni. 731 (2-2)

20.000 cepljenih trt na prodaj v sledenih vrstah. Laški-rilček, Zelenčič, žlahtina bela in rudeča, Šipor rumeni, Traminec, Portugiser in Vrbovec, vse na Rip. portalis cepleno, prav dobro zaraščene in vkoreninjene. Trte se smejo samo v okužene občine izvazati. Cena 100 kom. I. vrste 16 kron Loco, za vjesen odvzete ceplenke se nekaj cena zniža, ako se jih vzame prez 50 kom., na razpolago jih ima od 1. novembra tega leta. Anton Smeh, posestnik in trinar, Sv. Barbara pošta Šmarje pri Jelšah. 726 (5-2)

Lepo posestvo v lepi legi, 10 minut ed Št. Pavla, četrte ure od tovarne, hiša v gospodarsko poslojje novo postavljeni, 10 oralov njiv, travnikov in gozda, kakor tudi par minut oddaljena novozidana hiša s sadosnikom se proda ali skupno ali na drobno. Vse je v najboljšem stanju in tudi pravno za gostilno ali drugo obrt. Popraša se naj pri posestniku Michaelu Čestniku v Št. Lovrencu pri Št. Pavlu pri Preboldu h. št. 56. 734 (6-2)

Pekaria se da v najem pri Sv. Tomažu bl. Ormoža. Več se pozove pri lastniku Jožef Luci. 735 (8-2)

Proda se dobro ohranjen, malo rabljen harmonij (tov. Lenarčič) po nizki ceni. Kupci naj se oglastijo 14. novembra pri župnu Šoimu na Polenšaku pri Ptaju. 745 (8-2)

Hiša v Mariboru, Melijska cesta štev. 56, se proda po ceni. Na mesec da najemnina 40 gld., zraven je lep vrt in stavbišče. 740 (8-2)

Kovačkega učence, močnega, sprejme Silvester Zebe v Dugotrah pri Mariboru. 749 2-2

Vinčarja isče graščina Žubrinci, ozujenega z odraslimi otroci pod ugodnimi pogaji. Pisemne ponudbe sprejema gospa Ljuba Sladovič, graščkinja v Žubrincih pošta Vinica (Kranjsko). 754 2-2

Kuharske želi službe v laškom župnišču. Naslov pove upravnitvo tega lista. 758 2-2

Mala trgovina v malem mestu na Spodnj. Štajerskem se da v najem, od novega leta. 768 2-1

Proda se prostovoljno dobro idoča gostilna, lepo zidan hiša z gospodarskim poslopjem, z opoko krita, z zemljiskem vred na lepem kraju na Temi pri Mariboru številke 104. Primerena cena se izve tamkaj. 768 2-1

Čevljarskega učence sprejme tako Anton Koren v Mariboru Mahlgasse 7. 769 1-1

Na Muti

se proda trgovska hiša s traktorom in tri orale zemlje za 14000 kron. Ponudbe naj se pošljajo Alojzu Knez v Vraru. 755 3-2

Mlin s posestvom je v najem. Naslov se izve pri uredništvu. 718 (8-3)

Hiša se proda na lepem prijaznem prostoru z velikim vrom tik cerkev sv. Jožeta pri Mariboru. Naslov pove upravnitvo. 710 8-3

Imam okoli 150 hl pristnega vinškega mošta in blizu 400 kg čistega medu. (Schleuderhonig.) Cena moštu po dogovoru, medu do 50 kg po 1 K, nad 50 kg po 90 vin. Opozjam vse odjemalce, da se zglaše kmalu, ker kupci itak radi povprašujejo po izborni letašni kapljici. Oglašati se je pri Janezu cegulu, veleposetniku v Hlaporčic pošta Juršinci pri Ptaju. 709 (8-8)

Novozidana hiša v Mariboru 3 sobe, 2 kuhinji, gospodarsko poslojje s pralno kuhinjo in vodovalom, se po ceni proda. K hiši spada še tudi precej velik vrt. Allerheiligengasse štev. 28. I. nadstropje, vrata 9. 718 (8-8)

Učenec, pošteni staršev se sprejme takoj v špecerijsko trgovino. M. Hočvar, Celje. 721 8-3

Organist in cerkovnik se takoj sprejme. Prednost ima samičen cecilijanec, kateri se mora osebno predstaviti. Župništvo Stoporce p. Rogatec. 687 (5-4)

Štefan Kaufman trgovec z železnim blagom v Radgoni priporoča svojo veliko zalogu lepo pozlačenih nagrobnik križev po nizki ceni. 731 (2-2)

Novozidana hiša s štirimi stanovanji in malo njivo v Zgornji Pobrežjah 280 pri Mariboru ob cesti na Brezje se po ceni proda. Praša se pri lastniku ravnotam. 727 (8-2)

Pridna prodajalka v konfekcijsko trgovino z gospode, zmožna slovenskega in nemškega jedika in življanja na streli, se sprejme s 1. januarjem 1908. Ponudbe pod L. K. Maribor, poste restante. 732 (6-2)

728 (2-2)

Pozor,
kmetice in dekleta!

V moji lekarniški praksi, katero izvršujem že deset 25 let, posrečilo se mi je iznajti najboljše sredstvo za rast lani, t. j.

Kapillor št. II.

Isti deluje, da postanejo lassi gosti, dolgi in odstranjuje prhljaj (luskine) na glavi. Cena (franko na vsako pošto) je: eden lonček 3 K 60 v, dva lončka 5 K. Treba, da si vsaka obitelj naroči. Prosim, da se naroči samo od mene pod naslovom: P. Jurišič, lekarnar, Pakrac, Slavonija. Denar se pošlje naprej ali s poštinskim povzetjem.

Lepo posestvo, z mlino, zraven je gostilna s tabaktrafiko in brajanjaro, 10 oralov imenitne zemlje, velik sadosnik se takoj proda ali za kakšen mlin z obstoječo vodo zameji. Položit je 2800 gld. Anton Verbač, občinski tajnik v Dobrenju št. 90. pošta Pesnica. 746 (3-2)

Učenec, pridne in črvstega sprejme takoj Franze Varch, sodar, Slovenigradec. 747 (2-2)

Kamnoseški pomočnik, mlad, dobro izuren za grobne spominike se sprejme v delo za eno leto, naslov Radoslav Golobčič, kipar Ljutomer. 759 5-2

Priden učenec se sprejme v pekarijo v Poberscherstrasse Radvanje pri Mariboru. 778 1-1

Usnj se je našlo na veliki cesti od Selnic proti Kamnici. Kdo ga je zgubil naj se izkaže pri Anton Kavčiču na Štavnici št. 2. Pošta Sv. Ana na Krembergu. 771 1-1

Majer s 6 delavskimi močmi se sprejme za dobro plačo. Predstaviti se je: Weinbargasse številka 116. Maribor. 766 8-1

Stelaže, pripravne za vsako obrt, se prodajo po zelo nizki ceni. Stelaže so še nove, rabile so se samo dve leti. Franjo Bureš, urar v Mariboru, Tegetthoffova cesta št. 33. 764 8-1

Lepo posestvo se da v najem na prijaznem griču četrte ure od župniške cerkve. Več se pozive pri Neži Godeš posetnici. Kameni pri Sv. Jurju ob juž. žel. 772 2-1

Karol Kocjančič

kamnoseški mojster

MARIBOR, samo Schillerstrasse 25.

izdeluje altarje, prižnice, podobe in vsa druga stavbinska dela iz kamna, žrfi, spomenike itd.

Zaloga izgotovljenih nagrobnih spomenikov.

496

Kdo gnoji s Tomaževu žlindro

mora gnojiti tudi

s kajnitom ali kalijevo soljo.

Ta gnojila prodaja po najnižji ceni na debelo in drobno

trgovina z železnino in poljedelskimi stroji

P. Majdič G. Merkur Celje.

Poučni spisi in ceniki zastonj.

Vinogradniki!

I. štajerska trsničarska zadruga

pošta Juršinci pri Ptaju

ima za nasadno dobo 1907/8 čez 250 tisoč suho cepljenih trt, različnih dobrih vrst na prodaj.

Obširni ceniki se posiljajo na zahtevanje zastonj.

Nekateri udje imajo tudi lepa sadna drevesca (jablane) na prodaj. 720 (1)

Pozor! Citaj! Pozor!

Pakraške želodčne kapljice.

Staro slovito, izvrstno delujoče sredstvo pri boleznih v želodcu in črevih, posebno se priporočajo — pri zaprtju in nerednem odvajanju — pehanju, — kongestiji — po manjkanju teka, krčih i. t. d. Nedosežno sredstvo za vzdržanje dobrega prebavanja.

Delovanje izvrstno, vspeh siguren. Cena je za 12 steklenic (1 dvanajstrica) 5 K franko na vsako pošto po povzetju ali če se pošlje denar naprej.

Manj kot 12 steklenic se ne pošilja. Prosimo, da se načrta naravnost od:

P. Jurišiča,

lekarnarja v Pakracu št. 201. (Slavonija.)

656

Svoji k svojim!

Nova trgovina

F. Bureš,

urar, očalar in zlatar

v Mariboru, Tegetthoffova cesta št. 33.

priporoča slavnemu občinstvu

svojo bogato zalogu raznovrstnih zlatih, srebrnih in niklastih

ur, očal, dalnogledov, raznovrstne zlatnine in srebrnine

po najnižjih cenah. Garancija

več let. Vsi popravki se točno

in hitro izvršijo.

Karol Sinkovič, ključavnica in izdelovalci motorjev in strojev.

Maribor, Pustgasse 9.

Ker postaja bencin vedno dražji, so najboljši za industrijo in poljedelstvo

Climase Bohsel-motorji

pri katerih stane ena konjska moč za eno uro 1 1/2, do 2 1/2, vinarja.

Ti motorji se lahko ogledajo v teku pri meni.

Karol Sinkovič, zastopnik Climase Bohsel-motorjev.

76 76 2-1

Demetrij Glumac

kotlar

Ptuj, Poštna ulica 25. in MARIBOR, Kaserngasse št. 13

priporoča spoštovanim kmetovalcem kotle in najboljše brizgalnice, pri katerih jamči za dobro in trpežno delo.

Popravki vseake vrste cena im hitro.

Kupujem stari baker, cink in mesing po najboljši ceni.

Kaj lagu majha sem možic!

Pa sem lepo debelih lic.

In ta sem le zato dobil.

Kaj sem Kathreinjevo kavo pil.

Oznanilo.

705 9-8

Naznanjam posestnikom vinogradov, da imam nad 30.000 na suho cepljenih trt na prodaj, vse cepljene na Rip. portalis in sicer: šipon 10.000, laški rizling 9.000, žlahtina bela in rudeča 6.000, silvaner 3.000, muškat in trunta 2.000; vse vrste so dobro zaraščene in dobro vkoreninjene.

Cena je vrsta za

